

Βέρθερος – Jules Massenet – Werther

15 Μαρτίου 2014 στις 18:55

Νέα Παραγωγή

Διεύθυνση ορχήστρας: Alain Altinoglu

Σκηνοθεσία: Richard Eyre

Σκηνικά και κουστούμια: Rob Howell

Φωτισμοί: Peter Mumford

Σχεδιασμός βίντεο: Wendall Harrington

Χορογραφία: Sara Erde

Ερμηνευτές: Jonas Kaufmann (Βέρθερος),
Lisette Oropesa (Σοφί), Elīna Garanča (Σαρλότ), David Bižić (Αλμπέρ), Jonathan Summers (Δικαστής)

Διάρκεια: 3:15'

Ο σκηνοθέτης Richard Eyre επιστρέφει στη Met με ένα καινούργιο ανέβασμα του τραγικού ρομάντσου του Massenet Βέρθερος, με τους Jonas Kaufmann και Elīna Garanča στις πρώτες τους ερμηνείες στη Met, στους ρόλους του μελαγχολικού ποιητή Βέρθερου και της απρόσιτης αγάπης του, της Σαρλότ. Η Lisette Oropesa ερμηνεύει τον ρόλο της Σοφί, της αδελφής της Σαρλότ, ο David Bižić κάνει το ντεμπούτο του στη Met στον ρόλο του Αλμπέρ, του μνηστήρα της Σαρλότ, και ο Jonathan Summers είναι ο Δικαστής, ο πατέρας της Σαρλότ. Ο Alain Altinoglu διευθύνει την πρώτη νέα παραγωγή της όπερας από τη Met εδώ και πάνω από σαράντα χρόνια.

Πρόκειται για μια από τις πιο δημοφιλείς όπερες -σε 4 πράξεις- του γάλλου συνθέτη Jules Massenet βασισμένη στο ομώνυμο ρομαντικό μυθιστόρημα του Γκαίτε. Ο Massenet, γνωστός και από την άλλη του μεγάλη όπερα, "Manon", θεωρήθηκε ένας από τους μεγαλύτερους συνθέτες μελωδιών της εποχής του. Ο Βέρθερος είναι ένας ιδεαλιστής νεαρός ποιητής, ο οποίος ερωτεύεται τη Charlotte, μια νέα γυναίκα παγιδευμένη στις επιταγές του κοινωνικού καθωσπρεπισμού.

Στο μυθιστόρημα του Γκαίτε, ο Βέρθερος αγαπά παράφορα -αλλά αδυνατεί να κατακτήσει- τη Λόττε, τη μνηστή και μετέπειτα γυναίκα ενός φίλου του. Ποθεί την εξειδικευμένη εικόνα της και ξοδεύεται ψυχικά, αδυνατώντας να προσαρμοστεί στην πραγματικότητα. Σ αυτό το δράμα της απουσίας, βυθίζεται στην ανία και τη μελαγχολία, ζηλεύει, κλαίει, γίνεται το έμβλημα του mal de vivre. Μοναχικός και απροσάρμοστος, φετιχιστής και νάρκισσος, αποκλεισμένος στον ερωτικό του πόθο, πληγωμένος και παράφορος, διακατέχεται από μια πνοή αφανισμού και αναζητά την αιώνια ελευθερία του θανάτου. Μέσα από τον προβληματισμό για την απόλυτη ελευθερία των επιλογών του ατόμου ενάντια στα ήθη και στις κοινωνικές συμβάσεις, γίνεται ο συμβολικός μέγας μυθιστορηματικός αυτόχειρας του ρομαντισμού, για να τον ακολουθήσει, τριάντα χρόνια αργότερα, ο Κλάιστ, ο άλλος μέγας αυτόχειρας συγγραφέας του ρομαντισμού.

Ο Ζιλ Εμίλ Φρεντερίκ Μασνέ (Jules Emile Frederic Massenet) είναι Γάλλος συνθέτης της όπερας, ο οποίος θαυμάστηκε για τον λυρισμό, τον αισθησιασμό, τον συναισθηματισμό και τη θεατρικότητα της μουσικής του.

Γεννήθηκε στο Μοντό, προάστιο σήμερα του Σεντ Ετιέν, στις 12 Μαΐου του 1842 και πέθανε στο Παρίσι στις 13 Αυγούστου 1912, σε ηλικία 70 ετών, χτυπημένος από την επάρατη νόσο. Μετά τον θάνατό του οι περισσότερες όπερές του περιέπεσαν στην αφάνεια. Εκτός από τη Μανόν, τον Βέρθερο και τη Θαΐδα, οι υπόλοιπες από τις 22 όπερές του σπανίως ανεβαίνουν.

Η πρώτη του μεγάλη επιτυχία στο χώρο της όπερας έρχεται στις 19 Ιανουαρίου 1884, με την πρεμιέρα της Μανόν, που βασίζεται στο μυθιστόρημα του Αντουάν Πρεβό Μανόν Λεσκό και από πολλούς θεωρείται το αριστούργημά του.

Πρόκειται για ένα ερωτικό δράμα, με πρωταγωνίστρια μια νεαρή επαρχιωτοπούλα, τη Μανόν Λεσκό, που εκτυλίσσεται στη Γαλλία του 18ου αιώνα. Στο ρεσιτατίβο, ο Μασνέ χρησιμοποιεί το ασυνήθιστο επινόημα της προσφυγής στον πεζό λόγο, με μια ελαφριά ορχηστρική συνοδεία.

Στις 15 Φεβρουαρίου 1892 ανεβάζει με μεγάλη επιτυχία την όπερα Βέρθερος, και δύο χρόνια αργότερα (16 Μαρτίου 1894) την όπερα Θαΐς, που αφηγείται με εικονοκλαστικό τρόπο την ιστορία της εταίρας Θαΐδος, η οποία έζησε τον 4ο αιώνα στην Αίγυπτο και μετεστράφη στον Χριστιανισμό.

Εκτός από όπερες, ο Μασνέ έγραψε ορχηστρική μουσική (ορχηστρικές σουίτες, ένα κοντσέρτο για πιάνο), καντάτες, ορατόρια και 200 τραγούδια. Ο ίδιος απέφευγε να παρακολουθεί την εκτέλεση των έργων του και πληροφορούνταν την τύχη τους από φίλους και γνωστούς.